

die iudicij palam fiet. Propter hoc ergo dicta sunt, ut sci-
ant huiusmodi grauiorē se causam habere præ cæteris.
Peior est enim qui se cum sit malus bonum ostendat, quā
ille qui aperte est malus.

CAPVT VI.

Quotquot sunt sub iugo serui, dominos suos
omni honore dignos arbitrētur, ne nomē
domini & doctrina blasphemetur.) Ser-
uorum obsequijs domino deo gratias uult
referre. Cū em̄ per dei disciplinam fidelia il-
lis exhibuerint seruitia, forte etiā ipsi huic
se subiiciāt disciplinæ. ¶ Qui uero fideles habent dños,
nō contemnāt quia fratres sunt, sed magis seruiāt quia
fideles sunt & dilecti qui beneficiū percipiunt.) Si ppha-
nis dominis seruiēdum tota sollicitudine imperat, quan-
to magis fidelibus. Tunc enim probat se timori dei subie-
ctū, si fideli & temporali domino toto animo fuerit ob-
secutus. Nec cōtemnendū putet quia frater dicitur causa
communis fidei, quia magis corripiendus erit, qui fide-
lem dominum contemnendum putauerit. ¶ Hæc doce
& exhortare.) Doctrinā dominicā manifestari uult, ut
obtrectatores studeant, quia non est quod reprehendat-
tur in ea, cōsiderantes pariter quæ in sacris eorū sint oc-
cultata turpia & erubescant per quod inexcusabiles erūt.
¶ Si quis aliter docet nō acquiescit sanis sermonibus do-
mini nostri Iesu Christi, & huic quæ secundum pietatem
est doctrinæ, superbit autem & nihil sciens, sed languēs
circa quæstiones & pugnas uerborum ex quibus fit inui-
dia, contentiones, blasphemix, suspiciones, malæ confi-
ctiones hominum qui corrupti sunt mente & ueritate ca-
ruerunt, existimantes quæstum esse pietatem & dei cultu-
ram: discede ab huiusmodi.) Discrepantes à discipli-
na catholica spernendos præcipit maxime qui conuicti
& correpti acquiescere nolunt perturbatione mētis pra-
uæ, qui contentionibus delectantur & pascuntur. Elatus
enim uinci se non patitur, quippe cum ad fauorem quæ-
rendum in conflictum prorūpat, quod à mansuetis & bo-
nis

nīs uiris uitandum est. Cōtentio nunq̄ est sine lite, & parū esset si lis sola oriretur, sed blasphemix & inimicitix quod à dei seruis alienum est. Ab his autem qui corrupti menre, ueritate priuati sunt, utile iudicatur. Dei em̄ culturam & pietatem quæstum existimant, non de futuro aliquid sperantes, sed quomodo in præsentī se transigāt prouidentes, sicut & mūdāx sectæ quas cōstat propter præsentia lucra inuentas, non nesci quosdam hoc libenter audire, quod in hac uita florendū sit, ideoq̄ desistendū ab huiusmodi. ¶ Est aut̄ quæstus magnus, pietas cū sufficientia.) Magnas diuitias & acquisitionem in eo dicit, si quis fidelis suo contentus sit. Pius enim & in semet ipso & cæteris est, qui misericordiam dei acquisitus ad futuram uitam, ad præsens sufficere sibi putat quod habet, non dubitans ex eo ipso largiri. Omnis enim auarus impius est, & sibi & cæteris nocens. ¶ Nihil enim intulim in hunc mundum, uerum quia ne auferre possumus quicquam. Habentes autem alimentum his contenti simus.) Frustra mortales homines cōptæ studere & locupletes fieri uelle aperta uoce declarat, cum sciant nihil se proprium habere in mūdo. Cui rei proficit humana cupiditas, nisi quia ipsa sibi inimica existit? Nihil em̄ intulit mūdo, nihil auferre poterit. Quid sibi incutit sollicitudinem & quærit congregare, talis hinc exiet qualis uent. Quod etiam scribit Iob, & in sua passione faretur dicens: Nudus exiui de utero matris meæ, nudus reuertar in terram, sit nomen domini benedictum. Quod si auari non retinerent in perniciem suam, pauci conderent quod pluribus possit proficere cum eorū ipsorum emolumento. ¶ Nam qui uolunt diuites fieri incidunt in tentationem & laqueum & desideria multa & inutilia & nociua, quæ demergūt homines in exitiū & interitū. Radix em̄ omnium malorum est auaricia quā quidā appetentes errauerūt à fide & inseruerūt se doloribus multis.) Nihil tam asperum tamq̄ perniciosum est q̄ si Ecclesiasticus, maxime qui in sublimi loco est diuitiis huius seculi fudeat, quia non solum sibi ipsi, sed & cæteris

Iob. r

Contrariam enim formam dat hominibus: necesse est enim multos imitatores eius existere ad perditionem. Quanto enim honorificentior ordinatus est, tanto magis suadet imitandum se, maxime in hac re quæ in ista uita procliuus est. Auaricia enim omnia mala potest admittere, ideo radix omnium malorum est, quia ut desideria sua explent quod impossibile est, & malicia & homicidia & obscenitatem, & quicquid sceleris est perpetrat, nec ad præfens secura, quia semper cupida, & in futuro damnata. ¶ Tu autem homo dei hæc fuge.) Abscindere se hominem dei ab hac hortatur & præcipit, ut hic securus sit, & in futuro præmijs remuneretur diuinis. Non enim im merito coronandus est, qui hanc spernit quæ multis suadet. ¶ Sequere autem iusticiam, pietatem, fidem, charitatem, patientiam, tranquillitatem animi. Certa bonum certamen fidei, apprehende uitam æternam ad quam uocatus es, & confessionem es bonam confessionem coram multis testibus.) Quoniam auaricia res iniqua est, hominẽ dei ut ab hac dissentiat, iustitiam sequi iubet atque pietatem & alia quæ memorat. Non enim poterit hanc euitare nisi his adhæserit quæ auariçæ aduersa sunt. Quomodo autem fieri potest, ut avarus fidelis sit, qui operibus negat quod uerbis fateri uidetur? Vnde autem amator fraternitatis cuius manus sunt aridæ? quomodo uero patientis qui semper ad aliena se tendit, aut quatenus quieti animi possit habere, qui die noctuque auiditate cupiditatis incenditur? Sed quia ab homine dei Timotheo iniquitas hæc aliena erat, bonum certamen fidei aggredi iubetur. Fidei enim uictoria est, cum omnia uitia & crimina subiugantur, ut ad æternam uitæ præmia ueniatur, cuius confessio inter ipsa radimenta fidei teste interrogante & respondente monumentis ecclesiasticis continetur. ¶ Præcipio tibi in conspectu dei qui uiuificat omnia, & Christi Iesu qui testatus est sub Pontio Pilato bonam confessionem, ut serues mandatum immaculatum, irreprehensibile usque in aduentum domini nostri Iesu Christi, quem suis temporibus ostendet beatus ille & solus potens

tens rex regnantium, & dñs dñantium, qui solus habet in
mortalitatem & lumen habitans inaccessibile, què uidit
nemo hominū nec uidere potest, cui honor & potestas
æterna, amen.) Magna uigilantia atq; prudentia præce
 pra dat rectori ecclesie. In huius enim persona totius po
 puli salus cōsistit. Non sollicitus de cura Timothei tam
 circumspectus est, sed propter successores eius, ut exēplo
 Timothei ecclesie ordinationē custodirent, ipsi quoq; fu
 turis formam tradentes à semetipsis inciperent. Deniq;
 ut serues, iuquit, mandatū immaculatū usq; ad aduentū
 dñi nostri Iesu Christi: Quod sic astringit, ut corā deo &
Christo hoc se mandare testetur. Et ut terrōre incutiat,
 passionem Christi memorat. Cuius pass. vnus reus neces
 se est fiat, qui hoc spernit propter quod passus est Chri
 stus. Nec diem iudicij tacuit, quod prædestinato tempo
 re futurū est dei nutu, quem solū beatū & potentem regē
 regū & dñm pronunciat. Solus est em̄ ipse qui propriā
 & à nullo habet acceptā beatitudinem atq; potentiam,
 dominatū & regnū, nec non immortalitatem. Hæc om̄ia
 habet pater, similiter & filius à patre. Lumen aut̄ inac
 cessabile solius patris est, quia nulli unq; apparuit. Deni
 que subiecit: Quem uidit nemo hominum nec uidere
potest, non quia aliud lumen filij sit, quippe cum in psal
mo scriptum sit: Et in lumine tuo uidebimus lumen, Psal. 35
 hoc est, lumen patris esse in filio, sed quia nemo uidet pa
 trem, ac per hoc inaccessibile habitat lumen. Non est
 enim ordo alicui uidendi patrem, nisi Christo qui de
 deo est, hic uidit deum. Filius autem, quia omnia ip
 se agit & apparere dicitur & uideri. Illud ergo pecu
 liare patris est quod supradictum est, cui honor & po
 testas æterna amen, hoc est uerum. ¶ Diuitibus hu
ius seculi præcipe non superbæ sapere, neque sperare in
incerto diuitiarum, sed in deo uiuo qui præstat nobis
omnia abundanter ad fruendum in uoluntate ope
rum bonorum, diuites esse factis bonis, faciles ad
impertiendum, communicatores, thesaurizare fr-

